

## Predikan i Kyrkhults kyrka 2011 av Tobias Bäckström

### Pingstdagen.

#### *"Den helige Ande"*

**Jes 12**

**Apg 2:1-11**

**Joh 7:37-39**

**Ps: 161, 682, 646, 52, 160**

"Kom till mig och drick" säger Jesus till dig idag. Nej, förresten, han ropar det! Så angelägen är han att du skall komma.

Det är högtidens sista och största dag. Man har åter firat lövhyddohögtiden till minne av ökenvandringen och uttåget ur Egypten. Under den 7 dagar långa högtiden så förekom det en vattenceremoni där översteprästen gick i spetsen för en procession och hämtade vatten ur Siloadammen och som man sen hällde ut över altaret i templet. Samtidigt så sjöng man den text som vi lyssnade till ur gamla testamentet: "jublande skall ni ösa vatten ur räddningens källor!"

Nu kliver Jesus fram och ropar så att han överröstar sången: "Är någon törstig så kom till mig och drick." Det vill säga: "det är jag som är källan, kom till mig och ös vatten ur frälsningens källa".

Tänk, här hade folket firat lövhyddohögtid, år efter år, utan att veta vem de hade firat. Fast det gäller kanske fler folk när jag tänker efter. Att man firar en högtid utan riktigt veta varför. Det blir så lätt att högtiden reducerats till tradition, något som man alltid gjort och så glömmer man vem och varför vi firar.

Men i den här högtiden så var vattnet något centralt. Under ökenvandringen så fick folket vatten genom klippan som Mose slog på. Men de måste också ha haft god erfarenhet av törst. De visste hur viktigt vatten är, utan vatten överlever man inte många dagar. Vi, däremot, vi vrider bara på en kran och så strömmar vatten ut. Vi har så gott om det att vi knappast bryr oss att spara. Fast nu är det förstås den andliga törsten som Jesus tänker på. Det är den inre törsten han syftar på när han säger: "är någon törstig, så kom till mig och drick".

Är du törstig? Känner du att du traskat länge nog i öknen och tuggat ökensand. Längtar du efter en kristendom som är fylld av levande vatten. Ja, kom då till Jesus och drick!

För det är ju så: är du inte törstig, så har du heller ingen större anledning att lyssna på hans vädjan. Och det är väl så med många idag: man är inte törstig, eller rättare sagt: man har inte upptäckt sin törst. Och då kommer man inte heller till Jesus för att släcka den.

Det som är alldeles avgörande är alltså att man har kontakt med sin törst och att man inte försöker släcka den på fel sätt. Eller försöker döva den genom att inte låtsas om den. Det finns många uppfinnesrika metoder för att döva sin törst.

Men att du är här visar att du har kontakt med din törst. För om du inte hade varit törstig så hade du inte suttit här idag. Det är din törst som driver dig hit. Sen spelar det ingen roll om du gått i kyrkan i 50 år och druckit ur källan varje söndag. Den här törsten är av det slaget att den blir inte släckt, hur mycket vi än dricker. Tvärtom så gräver vår törst nya djup i vårt inre och väcker dolda begär inom oss. Därför får vi aldrig nog. Vi kommer aldrig till en punkt när vi kan säga: nu är jag otörstig. Nu behöver jag inte dricka mer.

”Kom till mig och drick.” Han ställer inte upp några villkor, ingen kravlista som man måste bocka av efter hand. Inbjudan är villkorlös.

Och för den som kommer till honom och dricker så händer något. ”Ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten.” säger Jesus och med tillägget att han talar om Anden. På pingstdagen så blev Anden utgjuten över lärjungarna. Ur deras inre bröt strömmar av levande vatten fram. Plötsligt kunde alla folk höra om Guds väldiga gärningar i Kristus.

Tror vi på Kristus så bär vi källan inom oss. Ur vårt inre flyter strömmar av levande vatten fram. Detta får vi inte genom att anstränga oss utan genom att komma till Kristus och dricka. Men du kanske undrar om du verkligen har Guds Ande inom dig. Vi försöker känna efter om det finns något andligt liv. När det känns gott och bra inom oss så tror vi att vi har Anden och när det känns torrt och dött så tror vi det inte.

Men våra känslor är en dålig mätare på vårt andliga tillstånd. Anden fick vi som gåva i dopet. Vi har löftet att Anden ges till var och en som tror. Och tro är i detta sammanhang detsamma som att komma till Kristus och dricka. Ibland får vi uppleva tungotal och andra konkreta tecken på Andens närvaro i oss. Men även om vi inte har erfarenhet av detta så är det *inte* tecken på frånvaro av Anden.

Anden bär det nya livet till oss och förvandlar, omskapar och förnyar oss. Den helige Ande hjälper oss till större insikt och sanning om oss själva. Anden tar bort bitterhet och helar vårt inre. Andens gåvor är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Detta är långt viktigare tecken på Andens närvaro hos oss än något annat.

Vår viktigaste tillgång är vår törst, det är den vi ska ta vara på. Vår längtan efter en djupare erfarenhet av Anden. Det är vår törst som driver oss till Kristus.

”Kom till mig och drick” ropade Jesus. Idag får du göra detta när du kommer fram till nattvardsbordet. Anden blev utgjuten över lärjungarna den första pingstdagen. Anden kommer utgjutas över brödet och vinet idag så att det blir Kristi kropp och blod. Det är det vi behöver ta emot för att tillfredsställa vår törst och vår längtan.